

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2004702

van 13 december 2010

- Opposant:** **Rijnplant B.V.**
Hofzichtlaan 5
2678 NC De Lier
Nederland
- Gemachtigde:** **Hortis Holland BV**
Veraartlaan 8
2288 GM Rijswijk
Nederland
- Ingeroepen recht:** Europese inschrijving 7088255
DA VINCI
- tegen*
- Verweerder:** **Holland BolRoy Markt BV**
Kennemerstraatweg 431
1851 PD Heiloo
Nederland
- Betwiste merk:** Benelux depot 1187372
Da Vinci

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 27 augustus 2009 heeft verweerder voor waren in klasse 31 een Benelux depot ingediend van het woordmerk Da Vinci. Dit depot is onder nummer 1187372 in behandeling genomen en gepubliceerd op 14 september 2009.
2. Op 30 november 2009 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de eerdere Europese merkinschrijving met nummer 7088255 van het woordmerk DA VINCI, ingediend op 25 juli 2008 en ingeschreven op 13 mei 2009 voor waren in klasse 31.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht en ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot. Bij het indienen van zijn argumenten beperkt opposant de draagwijdte van de oppositie echter door zich nog slechts tegen een deel van de waren van het bestreden depot te richten.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de Intellectuele Eigendom (hierna "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van de partijen op 3 december 2009.
8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 4 februari 2010. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna "het Bureau") heeft op 8 februari 2010 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij opposant een termijn kreeg tot en met 8 april 2010 om zijn argumenten en stukken in te dienen.
9. Op 1 april 2010 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze laatste zijn op 8 april 2010 door het Bureau aan de verweerder verzonden. Hierbij heeft het Bureau aan verweerder een termijn tot en met 8 juni 2010 gegeven om een reactie in te dienen.
10. De verweerder diende op 16 april 2010 zijn reactie in en verzocht tevens om gebruiksbewijzen. Deze reactie, alsook het daarin opgenomen verzoek om gebruiksbewijzen, zijn door het Bureau aan opposant gezonden op 20 april 2010. Hierbij heeft het Bureau aan deze laatste een termijn tot en met 20 juni 2010 gegeven om een reactie op het verzoek om gebruiksbewijzen in te dienen.
11. Op 17 juni 2010 reageerde opposant op het verzoek van verweerder door te stellen dat zijn ingeroepen recht nog niet gebruiksplichtig is. Deze reactie is door het Bureau aan verweerder gestuurd op 16 juli 2010.

14. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
15. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

16. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

17. Opposant stelt zich enkel nog te willen richten tegen de volgende waren in klasse 31 van het bestreden depot: *“Land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen; verse vruchten en groenten; zaaizaden, levende planten en bloemen”*.
18. Op visueel vlak acht opposant de tekens identiek, aangezien het hier in beide gevallen gaat om woordmerken bestaande uit dezelfde letters op dezelfde plaats en waarbij het verschil in hoofdletters en kleine letters niet terzake doet. Ook auditief zijn de tekens derhalve identiek.
19. Begripsmatig zijn de tekens eveneens identiek, daar ze beide geassocieerd kunnen worden met de beroemde Italiaanse wetenschapper en filosoof Leonardo da Vinci.
20. Met betrekking tot de waren stelt opposant vooreerst dat hij een vooraanstaand veredelaar, vermeerderaar en kweker is van sierplanten en al ruim zestig jaar een prominente rol vervult binnen de Nederlandse sierteeltsector. Verweerder is volgens opposant een gespecialiseerde kweker van sierplanten die te kennen heeft gegeven dat hij zijn teken, net als opposant, hanteert voor snijbloemen dan wel potplanten, aldus nog opposant.
21. Opposant is van oordeel dat de waren van het ingeroepen recht en diegene van het bestreden teken waartegen hij zich richt identiek, dan wel soortgelijk zijn.
22. Het in aanmerking komend publiek van verweerder en opposant bestaat volgens deze laatste enerzijds uit de consument en anderzijds uit de kweker. Tevens worden de waren van beide partijen in dezelfde verkooppunten aangeboden. Het aandachtsniveau van de consument zal niet hoger dan gemiddeld zijn. Ten opzichte van de kwekers kan er eventueel sprake zijn van een hoger aandachtsniveau, maar gezien de mate van overeenstemming en de soortgelijkheid is er volgens opposant desalniettemin sprake van verwarringsgevaar. Bovendien is verwarringsgevaar bij een deel van het publiek voldoende, aldus nog opposant.
23. Tenslotte stelt opposant dat hij zijn merk in de Europese Unie reeds sinds 2008 gebruikt en een gerenommeerde reputatie heeft opgebouwd. Door het toestaan van gebruik en registratie van het bestreden teken meent hij het risico te lopen dat afbreuk wordt gedaan aan het onderscheidend vermogen van zijn merk.

24. Hoewel het Bureau een argumentatie op basis van kwade trouw niet in overweging kan nemen, wenst opposant er toch op te wijzen dat hij een sterk vermoeden heeft dat het hier om een depot ter kwade trouw gaat. Hij verwijst hiervoor naar een andere oppositieprocedure waarbij verweerder ook een overeenstemmend merk heeft gedeponeerd. Gezien de prominente rol van opposant in de sierteeltsector, acht hij het aannemelijk dat verweerder wellicht wil meeliften op het succes van opposant.

25. Gezien het bovenstaande, verzoekt opposant de oppositie toe te willen wijzen, de inschrijving te weigeren en verweerder in de kosten te veroordelen.

B. Reactie van verweerder

26. Verweerder stelt een veredelaar van tulpencultivars te zijn, die is opgericht in 1993 en inmiddels een begrip is geworden in de bloembollenbranche.

27. Hoewel beide in klasse 31 zijn gedeponeerd en de tekens visueel, begripsmatig en auditief identiek zijn, zal er volgens verweerder toch geen verwarring ontstaan. Een onderzoek naar depots met het merk "Da Vinci", danwel een deel hiervan, leverde in totaal 84 merken in verschillende warenklassen op.

28. Verweerder stelt verder het teken alleen te gebruiken voor één bepaalde en gedetailleerd omschreven tulpencultivar. Hij dient hiertoe de omschrijving uit de KAVB Classified list in. De waren zijn dan ook volgens verweerder niet identiek.

29. Verder stelt verweerder dat hij uitsluitend verkoopt aan bloembollenkwekers en bolbloemenbroeiers. In deze branche is het wettelijk verplicht om cultivars onder de correcte cultivarnaam te verhandelen. De afnemers hiervan zijn veelal niet dezelfde als deze van opposant. Aangezien de gemiddelde detailhandel in snijbloemen en potplanten deze doorgaans niet onder de cultivarnaam of merknaam verkoopt, zal de consument volgens verweerder niet op de hoogte zijn van namen of merken van deze waren.

30. Hoewel de waren van opposant en verweerder mogelijks op dezelfde plaatsen zouden kunnen worden aangeboden, betreffen het dus niet dezelfde producten, gezien het gebruik van verweerder voor één bepaalde tulp. Door het verwaarloosbare aandachtsniveau van de gemiddelde consument voor deze waren, kan er volgens verweerder geen sprake zijn van verwarringsgevaar.

31. Met betrekking tot het argument van opposant inzake de afbreuk aan het onderscheidend vermogen van zijn merk, stelt verweerder dat hij wettelijk verplicht is om de naam Da Vinci voor tulpen of delen hiervan van deze specifieke cultivar te gebruiken. Tevens verwijst hij naar een lolie "Da Vinci" die bij de KAVB is geregistreerd door een andere onderneming en waardoor er in die redenering dus ook sprake zou zijn van inbreuk op het merk van opposant.

32. De bewering inzake kwade trouw is volgens verweerder ongegrond, daar de naam reeds in 2001 aan hem is voorgesteld door een commissionair in bloembollen.

33. Tenslotte verzoekt verweerder om bewijzen van gebruik en stelt hij desgewenst bereid te zijn zijn depot te willen beperken tot de waren "levende planten en bloemen dan wel delen hiervan van tulpen".

C. Reactie van opposant op de gevraagde gebruiksbewijzen

34. Als reactie op het verzoek van verweerder om gebruiksbewijzen stelt opposant dat het ingeroepen recht nog niet gebruikspflichtig is. Tevens gaat opposant nog in op het voorstel van beperking van verweerder en de registratie bij de KAVB.

III. BESLISSING

A.1. Gebruiksbewijzen

35. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in het Benelux-gebied in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

36. Aangezien het ingeroepen recht echter minder dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag ingeschreven werd, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen ongegrond (zie supra, 11).

A.2. Verwarringsgevaar

37. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

38. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

39. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources

belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

40. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

41. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

42. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Da Vinci	DA VINCI

43. De tekens zijn identiek. Immers doet het verschil in het gebruik van hoofdletters en kleine letters niet terzake bij de beoordeling van de visuele overeenstemming van deze beide woordmerken (zie ook in die zin BBIE, oppositiebeslissing HY-BOND RESIGLASS, 2000572, 8 april 2008). De identiteit van de tekens is overigens ook *in confesso* (zie supra, 27).

Vergelijking van de waren

44. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

45. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag, rekening houdend met beperking van de waren waartegen opposant zich richt.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Kl 31 Levende planten en delen van levende planten, zaaizaden, snijbloemen.	Kl 31 Land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen; verse vruchten en groenten; zaaizaden, levende planten en bloemen.

46. De waren “zaaizaden en levende planten” komen *expressis verbis* voor in beide warenlijsten en zijn aldus identiek.

47. Het ingeroepen recht is beschermd voor snijbloemen. Het betreft hier een specifieke soort levende bloem, waardoor deze waren onder de meer generieke aanduiding waarvoor het teken is aangevraagd kunnen vallen en er dus ook hier sprake is van identiteit, of minstens sterke gelijksoortigheid. Immers zal men er kunnen voor opteren om snijbloemen of andere bloemen of planten in huis te zetten of cadeau te doen.

48. De overige waren van het bestreden teken, te weten “land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen; verse vruchten en groenten” zijn identiek, dan wel sterk soortgelijk aan de waren van opposant. Zo zijn de “zaden voor zover niet begrepen in andere klassen” de algemenere aanduiding waaronder de zaaizaden kunnen vallen en derhalve dus identiek hieraan. De “land-, tuin- en bosbouwproducten voor zover niet begrepen in andere klassen” zijn waren die afkomstig zijn van land, tuin- en bosbouw en omvatten dus een scala aan gewassen. Hierdoor zijn deze identiek of dan toch minstens sterk soortgelijk aan de levende planten en de delen van levende planten. Deze levende planten en in het bijzonder de delen daarvan, waarvoor het ingeroepen recht bescherming geniet, omvatten per definitie ook verse vruchten en groenten. Levende planten kunnen namelijk (al dan niet eetbare) bloemen en groenten of vruchten voortbrengen en zijn dus delen van levende planten. Denk bijvoorbeeld aan tomantenplanten, aardappelplanten, aarbeienplanten, enzovoort. Al deze waren hebben eenzelfde aard, gezien het alle levende organismes zijn. Bovendien worden de bloemen en planten ook vaak via dezelfde distributiekanaalen verkocht, zoals bloemenzaken of tuincentra.

Conclusie

49. De waren van merk en teken zijn identiek, dan wel minstens sterk soortgelijk.

A.3. Globale beoordeling

50. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

51. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd, beide reeds geciteerd).

52. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd, reeds geciteerd). Op basis van de gehanteerde waren- en dienstenlijst kan niet geconcludeerd worden dat er sprake is van een bijzonder aandachtsniveau van het publiek inzake de waren die soortgelijk zijn geacht, immers kunnen alle waren zowel gericht zijn op een professioneel als op een particulier publiek en dient er van het laagste aandachtsniveau te worden

uitgegaan. Voor de beoordeling van de onderhavige oppositie zal dan ook uitgegaan worden van een gemiddeld aandachtsniveau.

53. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren in kwestie en de vermeende bekendheid (zie supra, punt 24) niet werd onderbouwd.

54. Op grond van het voorgaande, en meer in het bijzonder door de identiteit van de tekens en de identiteit, dan wel grote mate van soortgelijkheid van de waren, is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

55. Voor wat betreft het bestaan in verschillende klassen van andere merken die (een deel) van het merk "Da Vinci" hernemen (zie supra, 27), dient opgemerkt te worden – voor zover verweerder hiermee wil inroepen dat het ingeroepen recht een gering onderscheidend vermogen heeft – dat het weliswaar niet volledig uitgesloten is dat in bepaalde gevallen de co-existentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar voor verwarring van twee conflicterende merken vermindert. Hiermee kan echter slechts rekening worden gehouden indien de verweerder ten minste in de loop van de procedure genoegzaam heeft aangetoond dat deze co-existentie erop berust dat bij het relevante publiek geen sprake is van gevaar voor verwarring van de oudere merken waarop de verweerder zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie is gebaseerd, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GEU, Top iX, T-57/06, 7 november 2007 ; LIFE BLOG, T-460/07, 20 januari 2010). In casu werd niet het bewijs geleverd dat de op de markt co-existerende inschrijvingen identiek zijn. (zie tevens: BBIE, oppositiebeslissing Mustang, 2002752, 29 januari 2010).

56. Inzake het argument van verweerder dat hij het teken enkel gebruikt voor een bepaalde tulpencultivar en er dus eveneens sprake is van een ander doelpubliek (zie supra, 28, 29 en 30), dient vastgesteld te worden dat het depot hiervoor niet is verricht en het Bureau zijn beoordeling van de onderhavige oppositie moet baseren op de registergegevens. Vanuit deze context is een registratie bij de KAVB voor een lelie onder dezelfde naam eveneens niet pertinent.

57. Met betrekking tot het verweer van verweerder dat hij wettelijk verplicht is om de naam Da Vinci voor tulpen of delen hiervan, van deze specifieke cultivar te gebruiken (zie supra, punt 29), dient overwogen te worden dat ondanks deze verplichting, dit niet impliceert dat opposant hierdoor in het kader van een oppositieprocedure bij het Bureau niet op basis van zijn eerdere merkenrecht zou kunnen optreden tegen een jonger depot van een identiek of overeenstemmend teken voor identieke of soortgelijke waren. Immers houdt de verplichting om de benaming te gebruiken ter identificatie van een bepaalde cultivar niet in dat dit teken eveneens als merk moet worden gedeponeerd en gebruikt.

58. Hoewel opposant inderdaad terecht stelt dat “kade trouw” niet kan ingeroepen worden voor het Bureau in het kader van een oppositieprocedure, gaat hij hier wel nog verder op in door te stellen dat hij toch vermoedens in deze richting heeft (zie supra, 24). Wellicht ten overvloede dient hier dus opgemerkt te worden dat een dergelijk argument geen rol kan spelen in deze procedure. De oppositieprocedure bij het Bureau is bedoeld om op een snelle en eenvoudige manier (potentiële) conflicten tussen merkhouders op te lossen. Deze procedure is daarom beperkt tot specifieke gronden, namelijk die van artikel 2.14 jo 2.3, lid 1, sub a en b BVIE. De toepasselijkheid van deze artikelen wordt daarbij uitsluitend beoordeeld op basis van gegevens zoals die voorkomen in het merkenregister. Andere mogelijk bestaande gronden van verzet tegen een depot, dan wel voor verdediging daarvan kunnen in een oppositie geen rol spelen. Daarvoor dient de gang naar de rechter te worden gemaakt (zie in deze zin: BBIE, oppositiebeslissing Rachel, 2002674, 1 juli 2009).

59. Opposant lijkt zich tevens te willen baseren op artikel 2.3, lid 1, sub c BVIE (zie supra, 23). Het BVIE biedt inderdaad de mogelijkheid om in geval van een bekend merk, bij afbreuk aan het onderscheidend vermogen en de reputatie van het merk, een verbod te vragen op basis van artikel 2.20, lid 1, sub c BVIE. Hiervoor is in de oppositieprocedure echter expliciet geen ruimte. Artikel 2.14, lid 1, sub a van het BVIE verwijst immers uitsluitend naar artikel 2.3, sub a en b BVIE en niet naar sub c. Indien opposant een beroep wenst te doen op artikel 2.3, sub c BVIE dient hij dit te doen voor de rechter.

60. Tot slot wijst het Bureau erop dat de extra argumenten die opposant heeft gegeven bij het indienen van de bewijzen van gebruik en de reactie van verweerder op deze argumenten (zie supra, 34), niet in overweging zullen worden genomen. Er is immers in regel 1.17 van het uitvoeringsreglement strikt geregeld wanneer partijen in de gelegenheid zijn om argumenten en een reactie hierop in te dienen (zie tevens: BBIE, oppositiebeslissing best for your friend, 2000413, 30 maart 2009)

61. Met betrekking tot het voorstel van verweerder om desgewenst zijn depot te willen beperken (zie supra, punt 33) dient eraan te worden herinnerd dat de mogelijkheid om de opgave van waren en diensten te beperken, uitsluitend toekomt aan de aanvrager van een depot, die daartoe te allen tijde een verzoek aan het Bureau kan richten. In deze context moet de – gehele of gedeeltelijke – intrekking van een depot of de beperking van de daarin opgenomen opgave van de waren of de diensten uitdrukkelijk en onvoorwaardelijk gebeuren (zie in deze zin ook: arrest GEU, Trenton, T-171/06, 17 maart 2009).

62. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten (zie supra, punt 25). Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de opposietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

63. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

64. De oppositie met nummer 2004702 wordt toegewezen.

65. Het Benelux depot met nummer 1187372 wordt niet ingeschreven voor de waren waartegen de oppositie was gericht, namelijk:

- Klasse 31 Land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen; verse vruchten en groenten; zaaizaden, levende planten en bloemen.

66. Het Benelux depot met nummer 1187372 wordt wel ingeschreven voor de waren waartegen de oppositie niet was gericht, te weten:

- Klasse 31 Levende dieren.

67. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 13 december 2010

Diter Wuytens
(*rapporteur*)

Saskia Smits

Cocky Vermeulen

Administratieve behandelaar: Guy Abrams